

Skatteminister Thor Møger Pedersens indlæg på Landsmødet for medlemmer af vurderingsankenævn og fællesankenævn den 10/9 2012 (redigeret udgave)

Ministeren takkede for invitationen til at deltage i landsmødet. Han havde set frem til at komme, og håbede på at få bud med hjem på klagestrukturspørgsmålet. Ministeren takkede medlemmerne for deres indsats. Der har været et meget stort sagspres på vurderingsankenævnene, og ministeren udtrykte glæde over, at antallet af afsluttede klagesager er væsentligt større end tilgangen af klager.

Udover indsatsen i det daglige er Vurderingsankenævnforeningen også en vigtig dialogpartner i forhold til klagestrukturen.

Ministeren knyttede også et par bemærkninger til den politiske aftale om skattereformen og dens betydning for vurderingsområdet.

Et af initiativerne er afskaffelse af fradrag for grundværdiforbedringer, som er et finansieringsforslag i skattereformen.

Fradrag for grundværdiforbedringer er et sagsområde, som har givet mange klagesager i nævnene, men også i Landsskatteretten samt efterfølgende domstolsprøvelser.

Initiativet vil på sigt give væsentligt færre klager og næppe kompromittere retssikkerheden, fordi den nuværende lovgivning ikke syntes at være udtryk for en højere retfærdighed.

Advokatrådet har i forbindelse med lovforslaget foreslået, at der nedsættes en arbejdsgruppe til at se på vurderingsreglerne og på behovet for en mere gennemgribende revision af vurderingsloven.

Ministeren er enig i behovet for en undersøgelse, og den vil blive igangsat i efteråret 2012.

Det andet område i skattereformen, der måske er interessant, er det ”vi netop ikke har gjort”.

Regeringen har ikke hævet ejendomsværdiskatten, men har holdt den i ro frem til 2020. Det er ikke udtryk for principiel modstand i regeringen mod ændringer, men en anerkendelse af boligmarkedets følsomhed.

Timing i skattestoppet fra den forrige regering var som at hælde benzin på bålet. Det betaler alle en pris for i dag og for de mange, især unge familier, der købte på toppen, til en nærmest ubærlig høj pris.

Ministeren ønsker ikke at gentage fortidens fejl - bare med modsat fortegn - og derved sparke til et i forvejen meget hårdt presset marked.

Ministeren gav udtryk for, at han antog, at et område, der interesserer ankenævnenes medlemmer meget, er spørgsmålet om den fremtidige klagestruktur.

Ministeren kvitterede i den forbindelse for et konstruktivt møde med repræsentanter fra Vurderingsankenævnforeningens bestyrelse, og er fortrøstningsfuld efter dialogen. Han var ellers blevet advaret om, at der er tale om et sprængfarligt, politisk område, hvor ankenævnforeningerne ikke nødvendigvis er enige. Ministeren gav endvidere udtryk for, at dialogen mellem ministeriet og nævnforeningerne er central.

Der har været et langstrakt forløb - fra de første overvejelser under den forhenværende regering - omkring ændringer af klagestrukturen og til nu, hvor vi nærmer os "tragtens ende".

Der arbejdes hen imod et politisk grundlag og afklaring her i efteråret, hvor ministeren vil søge bred opbakning, så et lovforslag kan fremsættes til foråret til ikrafttræden forud for konstitueringerne efter kommunalvalget i efteråret 2013.

Udfaldet vil afhænge af de politiske forhandlinger, men skatteministerens tilgang vil være:

- Tiden er inde til en modernisering af klagestrukturen.
- Lægmandsinstitutionen er central og bør bevares.
- En enstregen skattestruktur gør det naturligt med en enstregen klagestruktur.

Ministeren gav videre udtryk for, at retssikkerhed ikke alene afhænger af antallet af klagemuligheder, og at han ikke ser én klagemulighed som et retssikkerhedsmæssigt problem, når der i øvrigt er kvalitet i sagsbehandlingen. "Et skud i bøssen" vil i virkeligheden skabe klarhed for borgerne, mente ministeren.

Der er gjort nogle nyttige erfaringer på Bornholm med at samle skatte- og vurderingsankenævnene, men det betyder ikke, at den model, der har virket godt for Bornholm, vil virke godt alle steder og dermed, at det ikke nødvendigvis er den samme model, der skal anvendes i resten af landet.

Der er således mange spørgsmål, der skal afklares:

- Hvor og hvor mange nævn skal der være?
- Hvor og hvor mange nævnssekretariater skal der være?
- Hvordan skal forretningsgangene være?

Ministeren afsluttede med en invitation til nævnenes medlemmer og til foreningen til at bidrage med input også i de efterfølgende faser. Det er afgørende for en god proces, at kræfterne forenes.

Endelig bekræftede ministeren på forespørgsel, at det er hans opfattelse, at udpegningen af lægmænd fortsat bør være forankret i kommunalbestyrelserne.

Red.: Ankecentret.